

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dójának” czimzandók.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

Kecskemét, 1876. október 17.

A mult hó végén Budapesten néhány lelkes hölgy és férfiú kezdeményezése folytán gyűlés tartatott oly czélből, hogy az országban levő összes nőegyletek s egyéb, a társadalom javának előmozdításán s bajainak orvoslásán fáradozó testületek egy magasztos s következményeiben rendkívül fontos czélnak, a hazai ipar emelésére s ez által a nemzeti vagyon szaporítására irányzott törekvésnek megnyertvén, általános agitatio s ennek alapján a külföldi iparkészítményeknek lehető kiszorítása s a hazaiaknak fogyasztása jöjjön létre. S valjon nem szomorította e el azokat, kik a nemzet jövője fölött is tudnak aggódni, azon részvétlenség, melyben a gyűlés részvett s még inkább azon körülmény, hogy ez ügyet a társadalom nagy része kivihetetlen ábrándnak tartja, sőt nem ritkán azokat, kik ez ügyben fáradoznak, gúnyos lenézéssel kineveti? Pedig bizony-bizony nemzetünk főmaradása nagyrészt attól függ, ki tudjuk-e állítani magunk lehetőleg szükségleteinket, s van-e annyi hazafias érzület bennünk, hogy lemondjunk arról, a mi erőnket haladja?

Már maga az a körülmény, hogy az ország kiadásai évről-évre több millióval meghaladják annak bevételét, elég ok a hazafias szívnek az aggodalomra. Önkéntelen is az a kérdés merül fel agyunkban, mire vezet ez? De e bajt különféle természetes és nem természetes módokkal majd csak megorvosolják talán azon férfiak, kik az ország ügyeit vezetik s kiknek vajha az ég hazafias jó igyekezetöknek megfelelő herkulési erőt is adjon!

De mit szól ahhoz a szives olvasó, hogy hazánk bevitele ugyanannak kivitelét évről-évre milliókkal meghaladja; azaz milliókkal többet adunk ki oly árúkért, melyeket idegen országokból hozunk be, mint a mennyit mi az idegenektől saját árúinkért beveszünk?! Vegyük hozzá még, hogy ezen milliókra menő kiadási többlet nem is hasznos és gyümölcsöző tárgyak bevásárlására fordítottik, hanem nagyrészt divat-, pipere- s egyéb oly tárgyakra, melyek értéke csak rövid ideig tart, s melyek azontúl semmi vagyont nem képviselnek.

Mi lesz a gazdából, ki évenként többet ad ki, mint amennyit bevesz? Előbb-utóbb tönkre megy s földönfutó lesz. Ime nemzetünk jövője, ha a bajon ideje-korán nem segítünk. Mert a fönnebb említett tény, hogy t. i. tőlünk évenként sokkal több pénz megy külföldre, mint mennyit mi a külföldtől beveszünk, napnál világosabban bizonyítja, hogy a nemzeti vagyon napról-napra fogy, s hogy ha ez így marad, maholnap e hon koldúsok hazája lesz.

Lehet-e ezen segíteni? Igenis lehet. Ha vannak politikai okok, melyek magyar hazafiakat arra kényszeríthetnek, hogy a nemzeti önállóság legelső kellekeiről, az önálló

vám- és kereskedelmi politikáról s a pénzügyeknek az ország érdekei szerinti rendezéséről egy szövetséges állam érdekében lemondjanak; ha vannak kényszerítő körülmények, melyeknek befolyása alatt határozatba megy a legnagyobb képtelenség, t. i. egy iparos és egy nagyrészt östermeléssel foglalkozó ország érdekeinek egy kalap alatti egyesítése: nincsenek, nem lehetnek okok elég hatalmasak arra, hogy a társadalom tétlenül nézze azon hajó elsüllyedését, melynek kormányosai meg vannak kötözve, de melyben becsülete és létele van elhelyezve. Igenis kell s lehet is segíteni, csak mindenek előtt hazafias lelkesedés és egy kis áldozatkészség szükséges.

Lelkesedés! Hiszen minden tényező, mely annak fölébresztésére volna hivatva, ellene dolgozik. Az iskola akárhány esetben már eleve elfojtja a növendékben a lelkesedést. A hirlapirodalom! No soha hirlapok gyalázatosabban nem viselték magukat, mint napjainkban a magyarok a nemzeti érdekek megvédésének küzdelmében. Nemhogy a közérzület híu tolmácsai lettek volna, de sőt a hol észrevettek egy lelkesedéssel bíró hazaficsoportot, mely hazája érdekeit elég bátor volt hangosan kimondani, kigúnyolták, nevetségessé igyekeztek tenni azt.

Ha tehát a föntemlített bajon, mely nemzetünk létét fenyegeti, segíteni akarunk, minden tényezőnek az ügy iránti hazafias lelkesedésre van szükség. A hirlapok lelkesítsék a nemzetet a hazai iparkészítményeknek még áldozatok árán is pártolására, használják fel a kezökben levő hatalmas erőt annak megmutatására, hogy az adott körülmények között ez az egyedüli út, melyen bajainkon segíthetünk, létünket fön tarthatjuk s nemzetünket virágzóvá tehetjük. Merjék már egyszer az ország igazi érdekeit is hangoztatni s ne szoritkozzanak egyedül a vezérférfiak minden tettének föltétlen dicsőítésére.

A kereskedő birjon elég hazafias lelkesedéssel arra, hogy a mely árút hazánkban is meglel, nehozassa külföldről, ha talán egy perczenttel kevesebb lenne is így a nyeresége. Ne éljen örökké csak önértéknek, hanem tudjon a nemzet javára egy kis áldozatot is hozni. Az iparos dolgozzék jól s folytonosan, mulasson ritkábban s ne igyekezzék túlságos multságainak költségeit a vevőkön bezsarolni. Lelkesedjék hazájáért minden nő és minden férfi és határozza el, hogy külföldi árút — a mennyiben lehetséges — nem vesz és nem használ, ha mindjárt így talán eleinte valamivel többbe kerülne és silányabb volna is ruházata stb.

Alakítson minden város egyesületet, mely társadalmi és morális eszközökkel kényszerítse még azokat is hazájok iránti kötelességeik teljesítésére — a magyar ipar pártolására, — kik talán elég könnyelműek a nemzet érdekeit saját kicsinyes önzésöknek feláldozni. A nőegyletek, s így a kecskeméti is, karolják fel az ügyet, agitáljanak

az öltözetekben és mindenben a magyar készítmények fogyasztása mellett s járjanak jó példával elő.

Itt, alkalmunk levén azon emlékiratba, melyet a kecskeméti Nőegylet az országos nőképző egyesülethez a cikkünk elején említett gyűlés alkalmából intézett, bepillantani, adunk kifejezést abbéli meggyőződésünknek, hogy a kecskeméti Nőegylet a hazai ipar pártolását és fölvirágoztatását nemzetünk életérdekének tartja, továbbá, hogy ismeri mindazon eszközöket és módokat, melyek által a hazai ipar fölvirágoztatása elérhető s vagyonunk külföldre vándorlása megakadályozható, és végre, hogy el van határozva e magasztos czél kivitelében minden tőle telhető módon munkálkodni.

Most tehát nincs egyéb hátra, minthogy a kecskeméti Nőegylet kezdje meg ez irányban működését; menjenek magok a tagok jó példával elő a takarékoságban és — a hol csak lehet — a hazai cikkek fogyasztásában; hassanak ekkép a kereskedőkre is; igyekezzenek minél több hölgyet és férfiút e szent czélnak megnyerni, és pedig mindenek előtt olyanokat, kik vagyoni állásuknál fogva a fényűzést is megbírnák.

Ha a mult évben néhány lelkes úrhölgy képes volt fáradozása által a színháznak a téli ivadban látogatottságot biztosítani: bizton hiszszük, hogy most százan is fognak akadni, kik a haza érdekében buzdítják és saját jó példájokkal lelkesítik a nőket és férfiakat egyaránt arra nézve, hogy lehetőleg csak hazai iparcikkeket használjanak; s tudjuk, hogy hölgyeink még azokra is képesek lesznek a czélzott irányban hatni, kik a megszokottól még a haza javáért sem hajlandók eltérni.

Ha ez itt és mindenütt így lesz, akkor a magyar ipar igen gyorsan fölvirágozik, nem szorulunk a külföldre, nem adózunk ez úton milliókkal idegen nemzeteknek, a nemzeti vagyon benmarad az országban, sőt még idegen tőkepénzesek is sietni fognak, hogy itt gyárat alapítsanak, mi által ők is a nemzeti jólét szaporításához járulnak. Ha ezt a társadalom maga meg nem teszi, sem törvények, sem szabadság, sem hadsereg, sem vámszerződések, sem kormány, sem ember, sem isten meg nem óvja nemzetünket a gyors pusztulástól és enyészettől.

—y.—y.

Közgyűlés.

Folyó hó 16-án a városi törvényhatósági bizottság ismét közgyűlést tartott, melyben a reáliskola építési ügye valahára végleg elintéztetett. Főispán úr távollétében polgármester úr elnökölt, a közgyűlés ellentétben az előbbivel, simán és csöndben folyt le, úgy látszott, hogy a bizottsági tagok meglevén győződve, miszerint a már elkövetett hibákat többé helyre nem hozhatják, azon elhatározással jöttek a közgyűlésbe, hogy a most beterjesztett tervet és költségvetést elfogadják.

Polgármester úr felhívja a kiküldött bizottságot, hogy az építésre vonatkozó jelentését terjessze be, mire ezen jelentés felolvastatott, a még szükséges felvilágosításokat a bizottság elnöke szóval adta elő.

A jelentésnek rövid foglalata az, hogy a bizottság szakértőül maga mellé vevén a nálunk jó hírben álló Pártos Gyula műépítész urat, ki a főispán úr felszólítása folytán szíves volt ez alkalomra városunkba jönni, az általa elkészített tervben megállapodott és ennek elfogadását ajánlja. Igaz, hogy ezen építkezés most már vagy négyezer forinttal fog többbe kerülni, de az a czélnek tökéletesen meg fog felelni és a városnak is becsületére fog válni, ezen nézetben volt a közgyűlés is és a tervezetet elfogadta. Az építés ellenőrzésére kinevezett polgármester úr egy felügyelő bizottságot, melynek tagjai a tanácsoson kívül Lestár Péter, Gyenes Imre, Muraközy József és János és Sziládi Lajos urak.

A közgyűlés Laukó biz. tag úr felszólalása folytán elismerő köszönetet szavazott Pártos műépítész úrnak, ki nemcsak a tervet ingyen készítette el, de ezen felül még a részletrajzok elkészítésére is ingyen vállalkozott, melyeket a felügyelő bizottság mindenesetre igénybe is fog venni. A kiküldött bizottságnak még az a feladata is lett volna, hogy az ezen építésnél elkövetett hibák- és mulasztásokra vonatkozólag tartson szigorú vizsgálatot; a bizottság azonban feladatának ezen részére, az idő rövidsége miatt, nem terjeszkedett ki, de kijelenti, miszerint feladatául ismeri, hogy erről a legközelebbi közgyűlésre kimerítő jelentést adjon be. Még néhány jelentéktelenebb ügy elintézése után a közgyűlés eloszlott.

Az alma-gyümölcs.

— Hanusz István. —

(Vége.)

Legzamatosabb almabor készül a be nem oltott borsdorfi és reinette válfajok gyümölcseiből, de azontúl is szokták nemesíteni és pedig vagy rajnai bor vagy cognacnak hozzátöltésével; olykor lehúzzák olyan hordóba, melyben bordeauxi bor állott és ez esetben igen szép narancsvörös színt nyer. Tartóságának első kelléke az, hogy meg ne igyák, mert ez esetben hasztalan tesznek belé kökény-bogyót, melynek cersava sokáig megőrzi a pusztulástól. Szénsavnak belépréslése által pezsgővé is átalakul az almabor, mely különben is minden egyéb borok közt a legszesesebb. Ha második erjedésen keresztülesvén, eczet izzat vesz fel, kezelése ugyanaz, mi a közönséges bornál szokásos, t. i. kész eczetre vagy eczetágyra töltendő. E gyümölcs-eczet verse-nyez a legjobb boreczettel. A törkölyre 30—60° vizet öntenek és ebben morzsolják szét, — mivel pedig a meleg víz a gyümölcstörmelékben visszamaradt savakból még jelentékeny mennyiséget old fel, egészen jó csigert szolgálhat ez eljárás. Ha az ezután visszamaradt törköly magasabb fokú párolás alá kerül, termékül almapálinkát ad. A mely gazdának ehhez készülékei nincsenek, eczetet még gyárthat belőle könnyű szerrel. Mindennapi használatra többet ér az almabor a pálinkánál, a francia cidre pedig altesti bajoknál, emésztési zavarokban, víztőlulással, vérsűrűsödésnél épen hasznos; mert gyöngén hajtó, vérritkító és nedvtisztító jótékony hatása egészen határozottan lép fel annál, ki mértéketlenül használja.

Mind e jótékonyan ható erőket azon savaknak

köszönheti az alma, melyek létezését benne a vegyészlet kimutatta; ezek közt legjelentékenyebb a N. W. Scheele (él: 1742—1786) által 1785-ben felfedezett almasav (maleínsav), mely előkerül bár a piszke és ribizkékben, berkenyében és több más gyümölcsben, de a borkő és citromsavval oly szerencsés arányú kereskedésben, mint az almánál, egy gyümölcs sem bírja. Az almasav tiszta állapotban fehér, jegezes tömeg, mely a szabad légen szétbomlik, vízben hamar olvad és ize savanyú. Aljakkal sókat képez, melyek közt említést érdemel a vassó, mely a gyógyszerárban tinctura ferri pomata néven, a tisztátalan almasavas vasélecsnek, mézsűrűségig elpárolt oldala pedig extractum malatis ferri név alatt ismeretes és használatos. Az almaolaj ellenben, mely a Rocks-drops vagy angol bonbon gyümölcs-cukorkáknál illatosításra használtatik, burgonyából készül és az almától minden alma-illata daczára csak nevét nyerte.

Bajos volna számon adni, hányféle alma volt idei tárlatunkon kiállítva, de minél nagyobbra növekszik a fajok száma, annál magasabb nemzetgazdasági értéket fog az képviselni országunkban, mert nemcsak olyan czikk az, mely előnyösen tehető pénzzé, hanem egészséges tápszer is, melyet specialis viszonyaink egyúttal orvossággá avattak, mióta a vagyonosabbak asztalát annyira túlyomóan állati tápszerek és idegen éghajlatok termékei terhelik, a szegényebbek pedig csaknem kizárólag tészta és burgonyán tengetik életüket. Már a ki pedig, mondja Dr. Entz Ferencz, ezen növényi savanyoknak (almasav, citromsav és borkősav) prophylacticus (óvó) sőt gyógyhatását ismeri, melyet leginkább téli időben emésztési szerveinkre gyakorolnak: az könnyen át fogja látni, hogy a telelő almában nem annyira nélkülözhető csemegét, mint inkább az egészség fenntartására nélkülözhetlen élelmi czikket bírnak. Csemege és egyszerű egészséges tápszer csak ősapáinknak volt az alma, kik a természet egyszerű ösvényén egyszerűen folytatták életüket; ámde mióta a cultura tekervényes útjain gondterhelve folytatjuk életünket s az emberiség egyik része egyoldalú küzdelmekben az íróasztal mellett, vagy az ipar büzös műhelyeiben küzd végig életét; mióta nemünknek egy részét a különféle húskeverékű tápszerek felesleges légenyartalma és az élelem bősége a megkivánt physical testmozgás hiánya mellett köldüssá teszi, miglen a tömeg az egészséges tápszer nélkülözésével bajlódik, vagy a pusztá keményítő- és mézgatartalmú burgonyán szegényebb módra élődik: azóta az almának magasabb szerep jutott. Kórszülte emésztési bajainknak kiegyenlítése jutott feladatul, melynek magyarázatát alkatrészei vegyületében bőven feltaláljuk. S azért koránsem az indokolatlan véletlennek szüleménye gyanánt vendő, ha a népek közt a cultura felébredésével az alma változványai egy évtized alatt szintén szemeink előtt számosanabban merülnek fel, mint hajdan évszázadok folytán. A természet szükségkép tolja fel ezen új és eddig ismeretlen szereplőit színpadjára; mert szereplésük ideje és szükségége most merült fel és tarthat egyaránt lépést a cultura haladásával.

Nagyon jól tudták tehát az inyenéz rómaiak, mily kincset bírtak az almában; miért is vacsoráikat tojjással kezdték, melyről az volt a hiedelem, hogy

étvágykeltő, — de a befejezés mindig csak almával történt. Honnét Horatiusnál ezen kifejezés — ab ovo usque ad mala cantara — nem egyebet jelent, mint egész vacsora alatt dalolva mulattatni a társaságot. A mi népünk ünnepeinél sem igen maradhat el az alma; — Nógrádvármegyében legalább e sorok írója, mint segédlelkész az általa elvégzett temetésekben olyan rozmarin-szállal lón minden egyes esetenél megtisztelve, mely almába volt szűrve; másutt ezt citrommal helyettesítik. De legszebben nyilatkozik az alma mellett a gyermeknek romlatlan ösztöne, melynél fogva a kappanczombot is képes kijteni kezéből, ha piros almát mutatnak neki.

A drámai jellem.

— Tanulmány. —

Mielőtt a tulajdonképeni drámai jellemnek fejtegetésébe bocsátkoznám, szükségesnek tartom általában magának a jellemnek adni fogalmát, hogy ez alapon tovább fűzve okoskodásomat, rátérhessek úgy az egyes jellemek osztályozására, mint viszont azoknak egy általános jellembe való összefoglalására.

A jellem mindig az ember összességében határozódik, tehát tulajdonképen nem egyéb, mint az egyéni összecselekvények nyilvánulása, az érzelmek, szenvedélyek, az akarat- és tetterőnek foglalata és egyéni mivolta s ebből folyólag eljárásunk és működésünk módja.

A jellem minden egyes ember természetének közös vonása, vagyis minden ember bir jellemmel; — de viszont ismét a jellem az, mely az egyes embereket egymástól a leglényegesebben, a legélesebben megkülönbözteti, és valamint csaknem egész határozottsággal el lehet mondani, hogy nincs oly két ember a föld kerekén, kik arcra egymással a legapróbb részletekig hasonlóak és egyenlők volnának, úgy két egymással minden tekintetben megegyező jellemet is alig fognánk találni.

Igen szép pszichológiai és physiognomiai értekezést lehetni írni e tekintetben a jellemnek az arczkifejezésben való visszatükrözéséről, mely a fentebbi két momentumot a legszorosabb összefüggésben levőnek tüntetné föl.

Mindazáltal a jellemek e különféleségének ezer változatai közepette is észlelhetünk egyes jellemcsoportokat, melyek körében az egyes jellemek, ha apróbb részletekben nem is, de a főbb vonásokban mégis megegyeznek s ennél fogva egyes categoriákba sorolhatók.

Igy szólhatunk mindenekelőtt a jellem két legismertebb s legközönségesebb válfajáról: az erős és gyenge jellemről.

Az erős jellemeknek a cselekvésben határozottság, az eljárásban szilárdság és erély, a működésben kitartás képezik ismérveiket. Minden föllépésük imponál és esodálatunkat vagy rettegésünket ébresztí föl. Kitűzött czéljukra való törekvésben tántoríthatlanok. A viszonyok és események nem őket alakítják, hanem ők alakítják a viszonyok- és eseményeket.

Az ily jellemek azok, melyek a történelemben korszakot alkotnak s erős kézzel megragadva az események kerekét, azt új irányba terelik s ki-

TÁRCZA.

A csókról.

(Különös tekintettel a szerelmi csókra.)

Egy ifjúsági körben felolvasta: Hevesi József.

Mielőtt ezen csattanós themát tárgyalnám, kérem szíves olvasóimat, legyenek elnézéssel irántam, annyival inkább, mivel tanulmányom, sajnos, nem annyira tapasztalaton, mint inkább képzelmemen alapszik; és hogy az ebből merített előadás igen sok téves nézetekre ad okot, igen természetes.

Most térjünk a tárgyra!

Igen sok oly dologgal találkozunk a természetben, melyeket világosan észlelünk, tisztán ismerünk, de alaposan megérteni, annak eredetét megfejtetni nem, vagy alig vagyunk képesek. Nevezhetnők ezeket a természet hieroglyphjainak, melyek megfejtésére még nem találkozott régész, philológ.

Ilyen hieroglyph az érzelmek természet-alkotta gúlám a csók, melyet alaposan értelmezni ugyan nem lehet, de érezni és élvezni annál inkább. Mert megelégednénk önk azzal, ha a csókot így értelmeznénk: „A csók nem egyéb, mint az ajkaknak valamely tárgyival való érintkezése közbeni czuppanása!” Nemde már maga a csók fogalma is hangos gúnykaczajjal rombolná le állításomat? Pedig hát nem helyes-e ezen definitió? Tehetek én arról, hogy a csók megemlítésénél önk minden ereje, minden érzése önkénytelen az ajkba gyűl? hogy kiki maga előtt képzelet azon alakot, melynek képén holdvilágos éjeken szokott el-elmélázni, mely egész szívét, egész lelkét betölti, mely ott lebeg önk előtt boldog napjaik, éjeik minden percében és azon alak ajkait saját ajkaikkal látják a legtűzebb szenvedély által összeforrasztva?

Ha tehát nem is tudjuk a csókot helyesen megítélni, alaposan értelmezni, közelítsük azt meg az által, ha annak nyilvánulásait megfigyeljük s ez által úgy hiszem képes leszek önkkel megértetni oly tárgyat, melyhez különben sincs commentarra szükségünk.

Mint észrevehették bevezetésemben, a csókot a különböző érzetek tolmácsaként akartam önknek bemutatni; most hozzáteszem még azt, hogy a csók az érzeteknek egyszersmind hőmérője is, mert miként a hőmérő által tudomást szerzünk magunknak a levegő hőmérsékletéről akként, hogy a higany a fagyponthoz fölött vagy alatt van-e: úgy minden csókolt fél, bírjon az bármily kevés csóktani ismerettel, megtudja a kapott csókból itélni a csókolónak iránta táplált érzelmét, ha megfigyeli, valjon elérte-e az, az érzelem forróját, midőn a kebel érzelem-hullámai forrásba hoztatnak, vagy pedig az ajkak érintése csak hideg kötelességteljesítés, fagyos tettetése valamely sohasem létezett, vagy már kihalt érzetnek. Mert czuppanjon bármily nagyot az a csók, legyen a bensőség bármily hiven affectálva, a csókolt fél rátekinthet a hőmérőre s ha az a fagyponthoz mutatja, oda minden tettetés, az affectatio fel van fedezve, a bensőségbeni hitel elveszett!

Már a régi rómaiak háromféle csókot különböztettek meg: basia: rokoni v. baráti; oscula: tisztelet- és suavia: szerelmi csók. Mint értekezésem czime mutatja, én csak az utóbbiról óhajtok szólni, de az első kettőre is teendek néhány észrevételt.

Egészségi szempontból igen sokan kárhoztatják a baráti- és tisztelet-csókokat,*) adván ezek már

*) Ily ezimek alatt nem egy — titkos, de édes — szerelmi csók csattan el; — ne üzenjünk nekik hadat? Szerk.

számtalan ragályos betegség eltulajdonítására okot; én, különösen utóbbira nézve, annál inkább egyet értek azon sokakkal, mivel ez nem egyéb, mint csak a ledér, de sohasem hasznos oldaláról ismert francia divatczikkek egyike.

És magában véve mily neveltséges is az a „kezit csókolom“-féle salutálás, melyet valamely csélesap, plajbásztermetű, szajkómódra kerepelő, Adonisnak bálványzott stutzer vet oda az üres phrasis által elbájoszható mademoiselle elé! Vagy pl. mily neveltséges a szent atyáknak úton, útfélen kezükre szórt csókár! Nemde kicsinyléssel, sőt számalommal tekintenek ezekre, visszaidézve maguk elé azon boldog kort, midőn vagy mint fiúk hátulgomboló nadrágból kilógó megnevezhetlen valamivel, vagy mint lányok rövid ruhácskákban jöttek haza az iskolából a papának és mamának szépen kezét csókolva, többnyire otthagya valamit a kézen, melyet a kedves szülő rendesen zsebkezdőjével távolított el onnan.

Egy általában az ilyen csókokat el kellene törölni, a mint, hogy örömet tapasztaljuk is, hogy kezdenek megunttakká lenni. Barátok elégedjenek meg egy kézzszorítással vagy legfőlebb egy öleléssel, tiszteletadásnál pedig legyen elég meghajtás! Minek a csók?!

Van még azután a csóknak több faja, így: a hivatalos-, kém-, béke-, engesztelő-, alázat- stb. csókok, melyeknek jogosultságuk többé-kevésbé gyenge alapon nyugszik.

Van azonban még egy csók, melyben, mint a költő mondja: „nincs akarat, se jog, se szándék,” mely nem kérdezi azt, ha helyes okon alapszik-e, ha életveszélyeztető-e? Melyet csak úgy „szül a percz váratlan, hirtelen,” mely beszélő-organuma, tolmácsa az igaz, valódi, őszinte, lelket

mutatják a czélt, melyet a jövő nemzedéknek követni kell.

Avagy ki tagadhatná, hogy Mirabeau a francia nemzetgyűlésben elmondott s Dè Brété intézett következő hatalmas szavai: „Menjen ön mi itt a nép akarata felé fogva vagyunk, s hogy csak a szuronyok ereje lesz képes bennünket innét elváltatni“, ki tagadhatná, hogy ezek elhatározó befolyást gyakoroltak egész Franciaországra, sőt egész Európa történetére s megadták az első lökést a francia forradalomhoz.

Maga Carlyle, a francia forradalom szellemes írója is így nyilatkozik Mirabeau e föllépéséről: „Ilyen jelenetknél a pillanat koroknak anyja! Ha Mirabeau ott nincs a nemzetgyűlésben, az európai történet folyama más lett volna!“

A gyenge jellemek viszont, miként az ingó nád a szél fuvaltatára, a viszonyoknak minden legkisebb alakulása, az eseményekben előállt fordulatok, sőt az erősebb jellemek által is majd ide, majd oda hajlítottak. Akarat és tettenélő hiányában pusztá esközébe, játéklabdájává válnak a sors szeszélyének és az eseményeket intéző törhetlen jellemeknek. Eclatáns példája a jellemgyengeségnek a szerencsétalan II. Ulászló.

Úgy az erős, mint a gyenge jellemnek lehetnek elfajulásai s egyes torzvonásai.

Igy az erős jellem igen könnyen fajulhat minden más akaratot kizáró, maga felett urat el nem ismerő zsarnokoskodássá, viszont a gyenge jellemeket igen gyakran a gyávaságba látjuk átesapni, melytől csak egy lépésre van az aljasság. Az ilyen embert azután a szokott szólásformával, habár helytelenül jellemtelennek nevezzük.*

Egészen más irányú s az eddigi felhozottakkal ellentétben inkább theoretikus természetű osztályozás lesz, ha a jellemet mint abstract és concrét jellemet különböztetjük meg.

Az abstract vagyis elvont jellemet másképpen típusnak jellegnek nevezzük. Típusról van szó akkor, midőn valamely egyén tisztán eszményitve, mint mérő ideál van előttünk feltüntetve, mint olyan sehohsem létezik és nem egyéb a jellemnek pusztán, üres fogalmánál. Míg a concrét jellem a jellemnek eleven, élőképe, annak mintegy megtestesülése, vagyis maga a drámailag jellemzett személy, mely cselekszik, küzd, vétkezik és bukik, de mindezt jelleméből kifolyólag s azon eszmének megfelelőleg, melyet képvisel. *Kovács Pál.*

(Vége következik.)

Mi történt a színházban?

Szombaton és vasárnapon „A számbőr“ színmű került színre. Egyike azon daraboknak, mely duzzad a hőbortól s hatást nem tartalmaz. Hanem külső megjelenésével idéz elő. Veleje azon tanúság, hogy a türelmes elem túlságos igénybe-

* Jellemtelennek nem ily, hanem oly egyéneket nevezünk, kik a társadalmi becsületességet, az emberi bizalmat arszul verik. Szerk.

mámoritó, szívetrésztető szerelemnek és ez: a szerelmi csók!

Mennyi s mily ellentétes fogalom van e szóban: szerelem.

Boldog epedés, kínos sohaj;... kedves melázás, szomorú ábránd;... szívetrésztető öröm, szívzaggató bánat;... szívrávos remény, setét bizonytalanság;... tiszta kéjérettől sebesen lüktető vér;... dagadó kebel, kétségbejítő kiabrándulás;... pajkos enyelgés, titkos könyök,.... de ki tudná előszámolni a szerelem ellentétesebbnél ellentétesebb variációit? Kitudna biztos, határozott felelettel előlenni ezen kérdésre: „Mi a szerelem?“

Jól mondja egy szellemdús írónk, „a szerelem maga az egy isten“, mert miként istent a bölcs lángesze sem éri fel, hanem csak homályosan sejti, érzi határtalan, emberi észszel fel nem fogható, mindeneket teremtő, mindenek felett uralgó hatalmát, de meg nem képes azt érteni, úgy vagyunk a szerelemmel is; érezzük annak boldogságot-árasztó, mindent meghódító, mindenek felett uralgó hatalmát, de távol vagyunk attól, hogy annak okát kitaláljuk, mert, mint költőnk mondja:

„Szerelmen kezdődik a világ, szerelmen kezdődik a menyország, az isten maga is szerelem és a szerelem maga az egy isten. Mikor isten világot teremtett, a teremtés csak egy szavába került és e szó volt: szerelem! Legyen szerelem és lőn nap! Legyen szerelem és virágokkal lett megrakva a föld! Legyen szerelem s millió teremtés kezdődni és örülni!“

De csak most veszem észre, mennyire erőt vett rajtam a szerelem (ne tessék elhinni)! no de önök talán nálam is jobban tudják, hogy a szerelemnek ellentállani nem lehet; vagy talán még mindnyáján regszürkülletben vagyunk, midőn már látunk egyes derengő sugarakat, de még a

vétele és zsarolása az államnak és államfőnek vesztét okozza, mert a békétűrő polgárság (melyet itt, helyesen-e vagy helytelenül, ki tudná megmondani, a számár képvisel), a nyúzás következtében kipuuszul, az állam rómába dül, a király és környezete pedig földönfutóvá lesz. Így előadva az eszmét, az politikai értekezlet volna s ennél fogva szerzői szükségességnek látták költői köntösbe öltöztetni, s e végből az allegoriát választották. Az egész darab tehát egy többé-kevésbé sikerült allegoria. A diszletek kis színpadunkhoz képest elég szépek s az igazgatók dícséretére mondhatjuk, hogy sikerültek. Általában pártfogást érdemlő indulatot s igyekezetet tapasztaltunk eddigelé színészeinknél. A királyt Mezey, Liliát Papp Laura kisasszony adta, mindkettő sikerülten. Belazor (Békeffy) szavallatában nem maradt Lilia megett, de midőn börtönéből kiszabadul, nagyon neveltséges módon akar repülni. Neki a repülést csak ohajtania szabad, de kísérletet tennie nem, vagy legalább nem úgy, mint tett. Mint Liliának, úgy Belazornak is meg kell őriznie méltóságát mindvégig, koldúsbotra jutva is királyok. A vasárnapi előadást a szombatinál is sikerültebbnek kell mondanunk, kivéve egyet. A majmot (Völgyi Ödön) értjük. Szombaton csak vakarózott, vasárnap már egyebet is tett. Az ily indecens „egyebet“ egyszer és mindenkorra kikérjük magunknak, azt is kétségbe vonjuk, hogy a vakarózást majomhoz még illőbb s mégis illedelmesebb mozdulatokkal helyettesíteni nem lehetne. Egy elegans magatartású Rubin (Aradiné), egy gracieuse mozdulatú Saphir (Völgyi Gyuláné) s egy vakarózó majom, wie raunt sich das zusammen? Ha Völgyi Gyulánét a szépen elénekelt „Cserebogár dal“-ért még külön kiemeljük s Völgyi Gyulát (Cocambo) eredeti humoráért megdicsérjük, a főbb szereplőket sorba vettük. A színház mindkétszer meglehetősen meg volt telve.

Kedden „Hamupipóke“ került színre. Irta Benedix. Meséje mindenki előtt ismeretes s így mindenki alkothat magának a darabról némi képet. Elfrida szerepében Papp Laura kisasszony, Albert grófban Békeffy vált ki. Mindkettő elismerést érdemiő buzgalommal játszott ugyan, de tévedt is. Mikor Elfrida Columbusról kezd szólni, még nem szabad szónokolnia. Addig, míg a vendég gróf a kérdést intézi hozzá szerényen, csaknem félénken beszél. Azután Columbus jellemzésénél belemelegszik tárgyába s a nagy ember óriási szellemétől mindinkább és inkább elragadtatva fokozódó hévvel és elragadtatással szól. Békeffy szépen s a valódi érzelm hangján beszélt. De kevés különbséget tett az érzelmek árnyalásában. A szerelem esetelésénél több tűz kellett volna mint egyebütt, így halvány s hatástalan maradt. A többi szereplők helyüket jól megállták; de szerepeik könnyebbek is voltak. Közönség igen kevés.

Csütörtökön Thomson Alfréd „Javotte“ című operetteje adatott elő. Zenéjét írta Jónás Emil. Az előadást sikerültenek kell mondanunk, mert a jelen volt közönség folyton derűltétségben maradt.

Kérjük a tisztelt közönséget, hogy most a hosszú esték bekövetkeztével többször emlékezzenek meg színészeinkről, mert nem csodálunk, ha a pártfogás hiánya miatt buzgalomuk lankadna. S

szerelem napja nem ragyog, még nem világítja be fényes, éltető, melengető sugaraival életünk világát? Kedvesen hallgatjuk az ébredő pacirta édesen zengő dalait, de saját szívünk acol-hárfáján még nem pendültek meg azok a bűvös, varázsszerű, elragadó, lágyan-epedő hangok?

A szerelem beszéd-organuma tehát a csók, mely itt ép oly fontos szerepet játszik, mint a közéletben a beszélő tehetség. Mert a szerelmesek legfőleg a színpadon, vagy regényekben ömlengenek virágos, cifra egetverő, csillagokat rugó phrasissokat; míg a valóságban „minden erő és érzés az ajkba gyűl“, csak a csók beszél és ezzel jobban megértik egymás érzelmeit, mint midőn valamely Don Juan valami regényből bemagolt cifránál cifrább, vadnál vadabb, affectált érzelmekkel elárasztott szóözönnel tolmácsolja Dulcineájának szerelemnek gúnyolt szenvedését.

Fényesebb a szónál a tett, edesebb a szónál a csók!

Hogy is ne volna edesebb, mikor ott a legbensőbb, legboldogabb szerelem minden ereje, minden érzése egybegyűl, hogy mindezzel megdelejezzék, elmámorítsa azt, ki elég boldog mindezeket csak oly hévvel, csak oly édesen boldogítólag viszonzozhatni! Mennyi boldogság, mennyi földöntúli élv e szóban szerelmi csók! Ott látjuk magunk előtt a csillagmiriárdoktól tündöklő nyári éjt, melyet a hold melán rezgő sugara bűvös tündérfátyollal vonnak be, ott látjuk a kellemes, sűrűn fedett lugast, melyen a hold sugarai átszűrődnek, érezzük mintegy az illatozóban úszó levegőt és hogy képünk teljes legyen, halljuk a csalogány bódító zokogását s végre előttünk ül a boldog, a legtisztább kéjt élvező, a sutgó szerelmespár, hevülő kebelével, duzzadó szívvel, hallgatagon csak szíveiknek halk dobogása s a forró, részegítő csókár árulja el, hogy — élnek.

fordíthat-e felnőtt ember feleslegéből nemesebb célra, mint a művészet pártolására?

IRODALOM.

— Szegeden Burger Zsigmond özvegye kiadásában megjelent: „A magyar irodalom dióhéjban.“ Irta Tarnóczy Tivadar főgymn. tanár. A művecske a polgári iskolák növendékeinek kézikönyvül, középiskolák számára bevezetésül, érettségi vizsgálatra készülőknek pedig ismétlésül van ajánlva. Szerző nem ragaszkodik a korszakos felosztáshoz, hanem irodalmunk egy-egy ágát könnyebb áttekintés végett legrégibb időktől napjainkig megszakítás nélkül tárgyalja, úgy, hogy az olvasó a korszakokra nézve is tájékozhatja magát. Ára 60 kr.

— Vodiáner F.-nél B. pesten megjelent a „Deák emlék“, szerkesztette s kiadta a magyarországi II. egyetemes tanítógyűlés 50-s bizottságának közp. albizottsága; tiszta jövedelme a keszthelyi gymnasium mellett néptanítók gyermekei számára létesítendő „Deák Ferencz alapítvány“-ra fordítatik. Ára 10 kr.

— Új lap. Kolozsvárt f. hó 15-én jelent meg a „Sport“ első száma, mely lap, címének megfelelőleg, a sport körét teljesen felöleli s hivatalos lapja a „Királyhágón inenni tűzoltó szövetség“, a „Kolozsvári torna-vivoda“ és a „Polgári lövészegylet“-nek. Szerkesztő és kiadó-tulajdonosa: Békeffy Károly, főmunkatárs: Móricz István. — Ára egy évre 4 frt., félévre 2 frt., negyedévre 1 frt. — Ajánljuk a tartalmas lapot vadász-társulatunk és tűzoltó-egyletünk figyelmébe.

— A napokban hagyta el a sajtót Szántó J. ügyvéd által szerkesztett: „Jogász naptár 1877. évré“, mely a közönséges naptári év mellett a miniszteriumok, ügyvédi és közjegyzői kamarák, a vidéki, fővárosi és bécsi igazolt ügyvédek stb. névsorát, a szükséges bélyeg díjszabást stb. tartalmazza. Ügyvédek számára, az időleges jegyzetek miatt igen czélszerűvé teszi e könyvecskét a naptári részről betett tiszta lapok, különösen pedig az alkalmazott palatábla, miért is a helybeli ügyvédi kar figyelmébe ajánljuk. Ára 1 frt. 50 kr.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Helybeli jótékony Nőegyletünk az évenként rendeztetni szokott katalin napi bálját ez évben november 25-én tartja meg.

— Athletika. Budapesten az atletikai klub, különösen az egyetemi polgárok között, mindig nagyobb és nagyobb mérvben pártoltatik s ez eszme a vidéken is újabb hódítást tett, a mennyiben a fővárosi mintájára legközelebb Zomborban is alakult atletikai klub. Hát nálunk nem lehetne hasonló klubot életbe léptetni?

— Városi statutumunk az építkezésre vonatkozólag azt rendeli, hogy az útczára szolgáló ereszek vízlevezető csatornákkal látandók el. Ezeknek hiánya földszinti házaknál még nem oly igen kellemtelen, de ha az ember esős időben a collegium épülete mellett kénytelen elmenni, bizony jól bele-

Kell ehhez commentár?

Vagy midőn veszélyben van a haza. Az ifjú kardot kötve oldalára, ohajtja hazáját megvédeni s ha kell, érte elvérezni és kedvese, ki fel tudja fogni, át tudja érezni, érteni e szavak jelentését: „A haza minden előtt!“ nem bírja, nem akarja őt ebben megakadályozni.

Út a búcsúóra. A két szerető egymás karjaiban várja a nehéz pillanatot, midőn egymástól hosszú-hosszú időre, talán örökre elszakítottak s mi természetesebb, a gondolat szorosán összeforrasztja ajkaikat.

Mennyi érzést, mennyi bűt, mennyi fájdalmat kell, hogy az ajkak némán egymásnak tudtára adjanak! Némán, hallgatagon,.... nem beszél más csak a csók, az érzelmek e hü tolmácsa. Elgondolják, hogy el kell válniok egymástól és szorosabban ölelik át egymást, hevesebben forr a csók; elgondolják a csatatér borzasztóságát, s hogy talán ez elválás örökös, hogy e földön talán soha többé nem látják egymást, hogy a halál fagyos, dermedt keze örökre el fogja őket egymástól választani.... és az ölelés még szorosabb, még hevesebb, a csók valóságos tűzárrá lesz, szeretnék lelküket, éltüket egygyé olvasztani össze, hogy soha-soha el ne választaná őket egymástól semmi, hogy örökké egyek lehetnének, örökkön-örökké!...

Öröm és fájdalom némák, mint Vörösmarty mondja: „Nem érez az, ki érez szavakkal mondhatót!“ szavak nem fejezhetik ki a lelketrázkódító örömet vagy fájdalmat, hanem mint láttuk a csók képes azokat tolmácsolni.

Igy mondja Szász Károly:

S mit el nem mondhatnak
A tökélytelen csók;
Mind megmagyarázza
Egy édes meleg csók.

kapaszkodják esernyőjébe, különben kiveri a két emeletnyiről alá zuhanó víz a kezéből. Tudjuk, hogy e statutum visszaható erevével nem bír, de talán az Egyháztanács megtehetné a csatornázás szivességét a közönség kényelmének.

— **Beküldetett.** Tekintetes Szerkesztő úr! Becses lapja f. hó 15-én megjelent számában foglalt közgyűlési tudósítás több oldalról nekem tulajdonított. Minthogy ezen föltevés annyiban jogosultnak látszik lenni: hogy ∞ jegy alatt jelent meg s ezen jegy alatt régebben egyedül én irtam e lapban, tisztelettel kérem abbéli nyilatkozatom közzétételét: mikép nemcsak ama közgyűlési tudósítást nem én irtam, de egyáltalában a „Kecskeméti Lapok“ munkatársai közé magamat számíthatni szerencsés sem vagyok. Kecskemét, 1876. október 16-án. Boóder Sándor. (Kívánatára kijelentjük, mikép ama cikk nem ön által küldetett be. Szerk.)

— **(Beküldetett).** Mindazon t. cz. hölgyek, kik a legutóbbi gazdasági tárlat alkalmával rendezett bazárnak ételneműeket adakozni szivesek voltak, alulírott által tudósítottam, hogy ott hagyott edényeket és evőeszközöket Kun Anna úrhölgnél átvehetik. Kecskemét, 1876. október hóban. Kada Elek, nőegyleti jegyző.

— **A félegyházi agárverseny** november 8- és 9-én fog a Csolyós pusztán megtartatni. Futhat minden agár, díj a résztvevőeknek 5 frt., nemrésztvevőeknek 10 frt. A legjobb agár tulajdonosa egy 80 frtos nyeregversenyt kap. Jelentkezni lehet nov. 7-én déli 12 óráig Bánhidly István úrnál Félegyházán.

— **Nyilvános köszönet.** A kereskedelmi ifjúság által f. hó 11-én rendezett zártkörű tánczvigalom alkalmával jótékony célra pénzügyítés eszközöltetett, melyből a rendezőség az izr. nőegylet részére 4 frt. 70 krt juttatott kezimhez. Midőn ezen összeget nyilvánosan nyugtáztam, egyúttal az egylet nevében szives köszönetet mondtok a kegyes adakozóknak. Schwartz Józsefné, egyleti elnök.

— **Egy rakoncátlan óra.** Pest-Kis-Kunmegye gyűlésén f. hó 14-én a gyűlésterem órája igen rakoncátlanul viselte magát. Egy szónok éppen a leghevesebben beszélt, midőn az óra verni kezdett s vert 10 percig folyvást, mi oly zavarba hozta a gyűlést, hogy a vizsgálatot a rakoncátlan óra ellen azonnal elrendelte. Úgy látszik, hogy egyik-másik közgyűlésünk lefolyásának ily rakoncátlankodó óra általi megakadályozását sokan kívánatosnak tartották volna nálunk is.

— **A kecsk. jogász-segélyző-egylet** választmányát a jelen iskolai évre következőleg alakítá meg: Egyhangúlag megválasztottak: Elnökké: Kovács Pál III. é. j. joghallgató. Alelnökké: Lavicska Pál III. é. j. Titkárrá: Jancsó Dezső III. é. j. Pénztárnokká: Galambos Adolf III. é. j. Ellenőrré: P. Szappanos Sándor I. é. j. Bizottsági tagokká: Szöke László IV. é. j., Nagy János IV. é. j., Rigó István III. é. j., Tóth Vincze II. é. j., Kovács László II. é. j., Kovács Rezső II. é. j., Balogh János I. é. j., Muraközy Jenő I. é. j. Póttagokká: Baktay Albert II. é. j., Niedzivulsky László II. é. j., Papp Ferencz I. é. j., Kálmán Imre I. é. j.

— **Borzasztó gyilkosság.** Körönyző Jánosné Czeglédén egy 7 éves és egy 3 éves gyermekét felakasztotta, azután pedig önmagát végezte ki. Eddigél az ok még nincsen tudva, mi a szerencsétlen nőt e kétségbeesett lépésre birta.

MOZAIK.

Egy katonatisztet a háborúban — egy golyó által sebesítve meg lapoczkáján, — a kórházba vitték s orvosi gondozás alá vették.

Több napon át az orvosok mit sem tettek, mint a sebet sondirozták (kutatták). A tiszt, ki e műtétek alatt sokat szenvedett, végre türelmét veszítve, így kiálta fel:

— De mi a poklot keresnek az urak?

— A golyót uram, melyet mindeddig nem tudtunk megtalálni!

— Hát miért nem szóltak előbb, — mond a tiszt indignációval, — hisz a zsebemben van!

— Beszéljünk őszintén doctor úr, — mondá egyszer Nagy Frigyes orvosához, — életében hány embert ölt ön meg?

Sire, — viszonzá az orvos, — majdnem háromszázezerrel kevesebbet, mint fölséged!

— Szabad kérnem a jövő tourt, anyali nagysám? kérdé a fiatal dandy a hölgyet.

— Köszönöm, sajnálom, már „avanzsirova“ vagyok!

— Volt-e ön Velenczében? — Óh, igen, per sze, hogy voltam. — No akkor látta ön is Velencze régi pompáját? — Azaz: én csak éjjel keresztül lovagoltam rajta, mert éppen útamba esett. — Az nem is lehet, hisz Velencze a tengerben áll. — No,

tudja, én télen lovagoltam rajta keresztül, akkor a tenger be volt fagyva.

Kis leány: — Papám, mi az a humbug?
Apa: Hát, kis leányom, humbug... humbug... az... az, ha a mama azt mondja nekem, hogy szeret és az ing-gombomat még sem varrja fel!..

Antiquar: Ezek itt a nagy Róland nyereg-pisztolyai, melyeket akkor használt, midőn Roncesvalesnél a törökök megölték. — Vevő: — De hisz, abban a korban még nem is voltak pisztolyok? — Antiquar: Épen azért nagy ritkaságok ezek.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1876. október 20.

Tisztabúza h.-l.	76—73 k.-g.-mos	7.48 krtól	8.13 krig.
Elegy.	72—71	5.86	6.30
Rozs	70—68	5.69	6.03
Árpa	62—60	3.25	3.57
Zab	46—44	2.92	3.25
Köles		3.25	3.36
Kukoricza	füzéres 60 csöves	—40	—48
		—80	1.—
Burgonya m. mázsa		1.40	2.20

Főmunkatárs:

KISS LAJOS.

Felelős szerkesztő:

TASSY PÁL.

HIRDETÉSEK.

!! A hamisítástól óvatik!!

Üres fogak kitöltésére

nincs hatályosabb és jobb szer, mint dr. **POPP J. G.** udv. fogorvos úr (Bécs város, Bognergasse Nr. 2.) fogónja, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül behelyezhet odvas fogaiba, mely aztán a fogrészekkel és foghússal teljesen egyesül, s a fogakat a további elromlástól óvja s a fájdalmat csillapítja.

Anatherin-szájviz

Dr. **POPP J. G.** cs. kir. udvari fogorvostól Bécsben Stadt Bognergasse Nr. 2.

üvegekben 1 frt. 40 kr. a legkitünőbb szer csúzó fogtájdalmakban, gyuladásoknál, a foghús daganatai-és sebeinél; fölolvastja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az inogó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagoktól megtisztítja, a szájnak kellemes frissességet kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot.

Anatherin-fogpasta

Dr. **POPP J. G.** cs. kir. udv. fogorvostól Bécsben.

Egy üveggel 1 frt. 22 kr. Ezen készítmény a lehelet frissességét és tisztaságát fentartja, azonkívül a fogaknak hőfélséget kölcsönöz, azok ronlását megakadályozza és a foghúst erősíti.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak napenkénti használata által nemcsak a közönséges fogkó eltávolíttatik, hanem a fogak zománca és tinomsága is mindinkább tökéletesbül.

Kaphatók:

Kecskeméten: Molnár János, Katona Zsigmond és Machleid Alajos, Nagy-Körösön: Praxler N. és Rudy J., Czeglédén: Persay A., Szolnokon: Horánszky S., Abonyban: Schefftsik M., Kun-Szent-Miklóson: Tóth S., Félegyházán: Hofer A., Szabad-Szálláson: Rosznyay A., Izsákon: Horánszky S., Csongrádon: Jeszenszky K., Duna-Veecsén: Klinke A., Kis-Körösön: Gubas K. és Pankuk J., Kalocsán: Horváth K., Mező-Túron: Somogyi J., és Majsán: Tarjay P. gyógyszerész uraknál.

ÓVÁS.

Azt tapasztalom, hogy az általam 26 óta készített és közkedveltségű

Anatherin szájviz

hason név alatt hamisították és eladatik.

A t. közönség ámitására az ezen hamisítás készítői ugyanazon felszerelést használják, mint minőkkel én a saját gyártmányaimat ellátom.

Ennélfogva mindenkit figyelmeztetek, hogy az általam készített Anatherin szájviz mindenkor teljes czéggemmel J. G. Popp cs. kir. udvari fogorvos Bécs, Bognergasse 2. a cs. kir. osztrák udvari czimmerrel (két fejű sas griffektől tartva) és a tör. ényesen letett övjegygyel lesz ellátva és mindazon készítmények, melyek ugyan hasonló, de nem éppen az itt leirt felszereléssel lesznek ellátva, hamisításnak tekintendők, egyidejűleg azt is megjegyzem, hogy a hamisított Anatherin szájviz, mely gyakran kártékony hatású, olcsóbban adatik el. Azért is, hogy egyrészt valódi Anatherin szájvizem jó hírveve a hamisított által csorbultat ne szenvedjen, másrészt meg, hogy a hamisítók ellen fölléhessek, tisztelettel fölkérem a t. cz. közönséget, hogy a hamisítottnak megismert Anatherin szájvizet, az eladó neve megnevezése mellett, nálam valódi ellen cserélje ki.

J. G. Popp,

csász. kir. fogorvos

Bécs, Bognergasse 2.

3 (25—20)

4356.

1876.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint **Kecskemét város közönsége** felperes részére 1594 frt. 72 kr. tőke követelése és járuléka kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes **Csorba Mihálynak** bíróság lefoglalt a pusztaszentkirályi 32. számú telekkönyvben 40. részletszám alatt foglalt s neve alatt beirt szántó, rét és tanyából álló s bíróság 5294 frt. 50 krra becsült fekvőségére, — valamint a kecskeméti 170. sz. tjkvben 195. r. sz. a. foglalt házból alperest illető s bíróság 775 frtra becsült fele részére a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1876. évi november 15. és szükség esetében 1876. évi december 15. napjának mindég délelőtti 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá becsajított ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közeliben laknak aziránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesök végett a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsek be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi szeptember 20-án tartott üléséből. 166 (1—1)

4291. sz.

1. 1876.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint **Kecskemét város közönsége** felperes részére 931 frt. 43 kr. tőke követelése és járuléka kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes **Dugár János és Paréj Máriának** bíróság lefoglalt a kecskeméti 1611. számú telekkönyvben 1810/a. részlet szám alatt foglalt s neveik alatt beirt s 430 frtra becsült házukra, továbbá a pusztaszentkirályi 120. számú telekkönyvben 149. részlet szám alatt foglalt s tartozékaival együtt 2408 frt. 50 krra becsült földbirtokukra a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1876. évi november 22. és szükség esetében 1876. évi december 22. napjának mindég d. e. 9 órája a telekkönyvi hivatalban akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá becsajított ingatlanság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi törvényszék székhelyén vagy ennek közeliben laknak aziránt, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesök végett a törvényszék székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét s lakását az eladásig jelentsek be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen telekkönyvi törvényszékhez adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Kelt a kecskeméti kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. szept. 20. napján tartott üléséből. 167 (1—1)

7215.

1876.

Hirdetmény.

A városi négy tűzoltó részére 4 drb. kék posztó zubbony és 4 drb. posztó lengyeladrág készítése a 7215. számú tanács végzéssel megrendeltetvén, árlejtési határidőül f. évi október hó 24-ik napjának délelőtti 10 órája a gazdasági hivatalba kitűzetett, melyre a vállalkozni akarók azzal értesíttetnek, hogy a kérdéses ruhadarabok a város által kiszolgáltató posztóból fognak készíttetni és hogy az árlejtési feltételek a gazdasági hivatalban addig is megtekinthetők lesznek.

Kecskemét, 1876. október 18.

168 (1—1)

A gazdasági osztály által.